

Slotwoord

Er zijn natuurlijk nog veel meer trimlopen in de Zaanstreek georganiseerd. Door Zaanlandleden werd hier veelvuldig aan deelgenomen. En natuurlijk ook aan lopen buiten de Zaanstreek. Naast de bekende AVRO-cross noem ik ook nog even de Pim Mulierloop, de Keukenhofloop en de Kerstcross. Binnen de Zaanstreek waren indertijd de ZVV-loop, de trimlopen van AV Lycurgus rond het Alkmaardermeer, de Warming-Uplopen, de Sylvesterloop van RCZ en de Havenloop op Koninginnedag.

René Bouwmeester tijdens de Havenloop

Langzamerhand werd de belangstelling voor het lopen op straat zo groot dat de atletiekverenigingen wel moesten beginnen met afdelingen voor trimlopers, Dam tot Damlopers en Start tot run cursussen. Wat een verschil met de jaren rond het begin van de twintigste eeuw. De trimuren op de dinsdag- en donderdagavond sloegen aan en de woensdagochtendgroep (eerst ook nog op maandagochtend op de baan en later in het Twiske) waren bijzonder succesvol. Er kwam zelfs een jeu de boules-baan, zodat ook de mensen die niet meer kunnen rennen alsnog de mogelijkheid hebben buiten te bewegen.

Tot 1900 was hardlopen op straat vrijwel verboden. Het was een soort kermisattractie als een man met allerlei belletjes aan armen en benen tijdens de kermis hard heen en weer liep. De eerste geregistreerde hardloopwedstrijd vond plaats op het landgoed Rooswijck in Velsen. De wedstrijd omvatte twee afstanden, namelijk een loop over twee kilometer en een loop over 100 meter. Winnaar over de 2 km

werd de bekende sportman Pim Mulier. Op de 100 m was het moeilijker de winnaar te bepalen. De eerste maal was het voor de toeschouwers te moeilijk om te zien wie als eerste over de finish kwam. Overlopen leek de oplossing. Maar ook de tweede keer kwamen de deelnemers gelijk over de eindstreep. Opnieuw overlopen leverde weer geen duidelijke winnaar op, dus moet er nog voor een vierde keer gestart worden. Het uithoudingsvermogen van Pim Mulier bleek het sterkst, zodat hij ook tot winnaar van de sprint werd uitgeroepen.

Hoewel het hardlopen door atleten als Emiel Zatopek, Paavo Nurmi, Wim Slijkhuis en vele anderen steeds aan populariteit won, werd het hardlopen langs de weg nauwelijks geaccepteerd. Misschien tot de jaren tachtig van de vorige eeuw was het niet altijd plezierig hard te lopen langs de weg of het fietspad. Tijdens een uurtje lopen werd je heel vaak nageroepen met kreten als “ze hebben hem al” en “hardlopers zijn doodlopers”. Als je deze schreeuwers van replek diende met een opmerking zoals “maar jij loopt toch nog vrij rond” moest je er wel zeker van zijn dat je niet te dicht in de buurt bleef. Ook fietsers wekten soms de indruk dat ze die halve gare lopers wel van de weg wilden rijden. Die tijden zijn gelukkig voorbij en nu kan iedereen met elke leeftijd en elke loopstijl zich langs de openbare weg bewegen.

De coronaperikelen zijn nog niet ten einde, maar ik ben wel voorlopig aan het eind van mijn verhaaltjes over het lopen in de Zaanstreek. Ik roep een ieder op niet bij de pakken neer te gaan zitten, maar vol te blijven houden met bewegen. Blijf bewegen en blijf gezond!

Tot slot wil ik Jaap Vloon bedanken voor het verzendklaar maken van de artikelen en Netty Klomp voor het plaatsen van de foto's op de juiste plek.

Jaap Klomp